

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 18 (984)

Reede, 16. mai 1980

XXXII aastakäik

PARTEIKOMITEES

Parteikomitee istung toimus 7. mail.

NLKP liikmeteks kinnitati elektroautomaatikateaduskonna prodekaan Arno Annus ja raadiotehnika kateedri insener Tõnu Lumberg, NLKP liikme-

kandidaadiks elektroautomaatikateaduskonna V kursuse üliõpilane Toomas Tutenberg.

Õppejõudude kohtade täitmiseks informeeris õppeprorektor V. Mikkal.

Rahvamaleva töö organiseerimisest kõneles A. Sarap.

KOMSOMOLIKOMITEES

Käes on taas kevad ja sotsioonikuu. Viimane küll tavalisest pisut varem ja nii istus komsomolikomitee oma viimast koosolekut pidama juba mai keskel.

Orgtööst andsid aru Ülle Hiela majandusteaduskonna komsomolibüroost, Enn Vaher ehitusteaduskonnast ja Jüri Edur elektroenergeetikateaduskonnast. Majandusteaduskonnas on töö korraldatud kursuste kaupa, on nimetatud vastavad juhid. Kokku saadakse kaks korda kuus. Peamurdmist on liikmemaksude tasumise tähtaegadest mitte kinnipidamisega ja tööga mittekommunistlike noortega. Samad probleemid on ka E- ja A-teaduskonnas. Enn Vaher nimetas ka Margus Leivo nime, kes oma ülesandeid orgsektori juhatajana ei täida.

Komitee otsustas hinnata T-, E- ja A-teaduskonna orgsektoreid töö rahuldavaks, tugevdada tööd noortega, kes pole ÜLKNÜ liikmed, ning parandada dokumentatsiooni vormistamist siseorganisatsioonilises töös.

JÄLLE NEED EHITAJAD

Lõppes E-teaduskonna malmutamüüning, mis ligi kolme kuu vältel tõi mõningast vaheldust üldiselt halli üliõpilasel. 7 voores selgitasid välja need võistkonnad, kes 22. aprillil viimast korda teineteiselt mõõtu hakkasid võtma. Terve turniiri jooksul peeti maha sõna otseses mõttes 24 ägedat mälulahingut ja zürri esitas mõttehüglastele 500 küsimust, mille kallal tulevased ehitajad usinasti oma päid vaevasid. Kogu turniiri läbisid ühtlaselt favoriiditena ED-101, EE-82, EV-81, EE-62, EE-61 jt., kes kõik jõudsid 10 parema hulka. Parim I kursuse rühm oli EE-23, kes valmistas peavala nii mitmetelegi tulevastest võitjatest. Tõeline sensatsioon sündis aga finaalis: kaksikvõidu said õpperühma EE-41 I ja II võistkonnad, jättes kolmandaks EE-82. Kolmekordne võitja ED-101 suruti lisaküsimustega neljandaks, neile ulatati lohutusauhind kõige põhjalikumate teadmiste eest kogu turniiri jooksul.

Zürri tegevusega jäädid üldiselt rahule. Kõigile tulevastele mälumängu organiseerijatele tahaks soovida hoolikust ja põhjalikkust küsimuste-vastuste koostamisel, et võimalikud vaidlused juba eos summutada. Kui on võimalust ja aega, tuleks välja töötada selline mälumängujuhend, et ühes mängus viimaseks jäänud võistkond saaks veel kord proovida (kas või lo-

Svetlana Nedobežkina rääkis komsomoliprojektari seisukorras teaduskondades. TPI komsomolikomitee projektor alustas oma tööd selle õppeaasta sügisest, pidev on olnud koostöö TP-ga. Samu kiidusõnu ei saa öelda teaduskondade kohta. Üht-teist muudigi tehakse, kuid soovida jätab materjalide sisukus ja ka vormistamine. Tuleval aastal, valides uusi liikmeid teaduskondade komsomolibüroodesse, tuleks komsomoliprojektoreid tegema valida uued inimesed, välja arvatud L-teaduskonnas.

Teodor Lutškovski tegi lühikokkuvõtte sellekohasest ÜTÜ konverentsist.

Arutati veel suvist ühiskondlikku praktikat ning järgmise õppeaasta aruandlusperioodi ettevalmistamist.

Komsomolikomitee soovib kõigile tipikatele pehmet põrumist sessil ja toredat töökas suve.

Pressisektori juhataja
PILLE-TRIIN MIHELSON

hutusringis), sest praegused süsteemid on liiga jäigad.

Mängu läbi viies sai allakirjutatu tunda teaduskonna üliõpilaste ehtudenglikku huvi ja tahtmist osa võtta. Tuld gruppidena ja istuti õhtuti kõik neli mängu, mõeldi, vaieldi, mängiti kaasa väljaspool arvestust, oli tahtmine ja soov endast teada anda. Tihti oli probleemiks vajalike ruumide leidmine. «Piko» ja «Eva» olid korraga remondis, nii et neli voores tuli läbi viia pooleldi remonditud «Pikos», üks voores isegi «Piko» sõõgisaalis, sest mujal lihtsalt ei ole võimalik selliseid üritusi korraldada. Finaal näiteks toimus I ü/e puhketoas. Tavaliselt kurdetakse, et meie tudeng on passiivne, ei tunne huvi vaba aja veetmise vastu, aga nüüd seisime tihti vastupidise probleemi ees: rahvas kohal, tahtmist kuhjaga, aga «Piko» suletud.

Onnestunud mäng annab lootust ja jõudu uute samalaadsete organiseerimiseks (maleturniir), sest ehitusteaduskonna tudeng ei ole põrmugi nii passiivne ja andetu, nagu TPI üliõpilasklubi peale taidlusülevaatus arvas. Kõigile tudengile soovime edukat sessi, toredaid taidlusfestivalide ja uusi leide ENE veergudelt.

E-komsomolibüroo liige
TOOMAS RIHVK
EE-42

ÜLLATUSTEGA ATEISMIKONKURSS

Tippude duell oli tugev, viimased vajusid ära. Sügissemestri 365-st osavõtjast asus teatavasti juhtima Aare Olander (TM-61), kelle III koht vabariiklikul konkursil ja ÜTÜ ettekande teeside trükkimine kindlustasid esikoha ka üldkokkuvõttes. Kevadsemestri 425-st üliõpilasest tõusis liidrina esile Toomas Esvald (KA-81), kes sai maksimumpunktid TPI ÜTÜ konverentsilt ja kelle võistlustöö leidis äramärkimist teaduslike tööde konkursil. Teadustööga omandatud teadmised tõstsid T. Esvaldi mäekõrguselt üle teistest just konspektita voores.

Meeldivaks üllatuseks oli Kirsti Assmanni (KÜ-61) ja Mare Mölleri (TI-61) südi esimine. Esimene jõudis oma konverentsi ettekande ja teeside avaldamisega A. Olanderile päris kandadele. Teine tegi ettekande ÜTÜ konverentsil ja oli kindlalt teisel kohal kevadvoorus (konspektiga võistlusringis koguni parim).

Edasi järgnesid sügissemestril üliõpilastele esimese kursuse üliõpilased, kellest vaid V. Põldmäe endale ÜTÜ konverentsil punkttilisa hankis. Kevadsemestril ateismi õppinud esmakursuslastest olid parimad Mariann Tomingas (KM-21) ja Veiko Kasemägi (TP-21), ent üldjärjestuses jäid nad esikümnest välja. Teised keemia- ja mehaanikateaduskonna üliõpilased, kes kontrolltöödel ja arvestusel kaalukaid punkte noppisid, jäid halva üllatusena hoopis kaugele maha. Kas segas kiire semestrilõpp või samale päevale sattunud rahvamata, igatahes sügissemestri tugevamatele nendest võistlejaid polnud.

Esikümme nägi sel aastal välja järgmine.

TPI parimad üliõpilased-ateistmitundjad
1.-2. AARE OLANDER ja TOOMAS ESVALD
3. Kirsti Assmann, 186 punkti.
4. Mare Möller, 159 punkti.
5. Tiit Kuul (EE-21), 143 punkti.
6. Vello Põtsupp (LE-22) 134,5 p.
7. Marti Sein (EE-21) 134 punkti.
8. Urmas Salo (EA-21) 131,5 p.
9.-10. Villu Põldmäe (EK-21) Andres Heno 130,5 punkti.

Õnnitleme värsked laureaadid, kellest kahel esimesel õigus turismituusikule, kolmel järgmisel premiale ja ülejäänuil meeneile! Ja kõigil kümnel on õigus osa võtta parima ateistmitundja konkursist järgmisel aastal. Kogemused näitavad, et just kogenud võistlejad võtavad uustulnukate eest parimad kohad.

Täname kõiki võistlejaid toreda, asjaliku osavõtu eest!

Täielik tulemuste tabel on välja pandud filosoofia ja ateismi ringi stendil (A-III-210 kõrval).

Zürri esimees
KUULO VIMMSAARE

«Atheose» president
ILME RIJET

KÜLALISLAHKUS, KOHUSTUS VÕI SOOV?

Teatavasti peeti aprilli lõpu-kümnendil NSV Liidu paljudes kõrgkoolides rahvaste sõpruse päevi. Peeti ka meil TPI-s, peeti TPedI-s ja TRÜ-s. Täna lehes avaldame sõbruspäevade muljeid Vilniuse Riiklikust Ülikoolist, ning mõneti kõmulistest kuuldistest, mis levivad nn. Tartu sündmuste kohta. Et küll seal ikka oli — massilisi ja suuri ja ülluhvitavaid asju, küll oma tudengitele ja sõpradele ja koguni vabariigi kultuuriüldsusele (näiteks kiidetud rockfestival «Vanemuises»).

Üks ülikooli lõpetanud noor spetsialist arutles kord, et talle jäidki kõrgkooliajast kõige rohkem meelde sõbruspäevad — loengud ja sessid ja puudumised on niivõrd tavalised, et neist ju midagi erilist mäletada ei ole. Alles sõbruspäevade aegu tundsid end tõelise üliõpilasena. Kui palju on meil TPI-s neid, kes võivad samu sõna öelda?

Sõbruspäevad, iga-aastased ja mitmete traditsiooniliste programmipunktidega, on muutunud omamoodi probleemiks. Et kuhu edasi. Kas pidada eesmärgiks 25 tuhandet osasajat või pakkuda maksimaalset eelkõige mõnekümnele küllalisele? 20 aasta jooksul — TPI-s olid sõbruspäevad 20. korda — peaks üht-teist ju rõõbastes olema ja seega ootaks veeremist kah nagu rohkem. Kas pidada endist ja läbiproovitud või jätkata (=riskida) edaspidi uuega?

Me ei tea, kui palju tipikaid Tartu RSP-l käis, kuid et järgnevad read õigustatud on, selles oleme veendunud. Ühtlasi tänab «Tallinna Polütehniku» toimetust TRÜ RSP'80 orgkomitee sõbruspäevade kutse eest.

Toim.

Rahvaste sõpruse päevade aegu oli Tartu linna ja ülikooli rütm tavalisest hoopis vilkam. TRÜ IX RSP oli pühendatud V. I. Lenini 110. sünniaastapäevale. Külalisi oli kevadiselt sooja Taaralinna saabunud 29 kõrgkoolist üle 150, sealhulgas ka tudengid Taanist, Rootsist, Ungarist ja Soomest. ELKNÜ TRÜ Komitee sekretäri Madis Kallioni sõnade järgi löödi nende sõbruspäevadega kõik arvulised rekordid: 39 üritust 25 000-le tudengile. On seda palju või parasjagu, kuid tundub, et võinuks olla rohkemgi — arvestades seda massi, mis piiras «Vanemuise» kontserdisaali, pääsemaks rockfestivalile või ka-

mõnele diskoõhtule. Saalid polnud aga kummist...

Avapäev oli 22. aprillil, mil toimus pidulik kontsert ülikooli aulas. Päevakohaselt asetati lilli Lenini ausambale. Seega olid sõbruspäevad alanud, karussell hakkas liikuma, ja ole ainult agar, et igale poole jõuda ja võimalikult palju näha.

Populaarsemateks üritusteks tudengite hulgas peeti rockfestivali kontserte. Korraldamise eest kandis hoolt orgkomitee eesotsas õigusteaduskonna diplomandi Rein Langiga. Näha tahtjaid oli aga hulga rohkem kui näha saanud, ja sõbruspäevade korrateenistusele peab küll Jätukub 3. lk.

▲ Edasi mindi üksmeelselt istutama oma puud, sõbruspäev, sest nii tugev kui tammepuu...

RANGEMAI MÕJUTUS- VAHENDeid

Sain hiljuti kirja meie üliõpilaste vanemalt. Võiks ju sellele mitte reageerida, sest üliõpilane on täiskasvanu — milleks siis veel vanemate eestkoste. Pealegi ei olnud kirjal autorite allkirju. Kiri on aga liiga tõsine, et temast vaikides mööda minna.

Niisiis lühidalt kirja sisust: praegune kord ühiselamutes jätab soovida, korralikult puhata ja õppida ei saa, «elupõletajad» suruvad algajatele tudengitele peale viinaküüri. Kas ei ole ühiskondlikku või administratiivset jõudu olukorra parandamiseks?

Õigustatud pretensioonid. Tõsine mure. Lisame veel ühe — ühiselamukohti ei jätku. Järgmisel õppeaastal jääb vajakaks umbes 200 voodikohta. Mida teha?

Peamine — saagem aru:

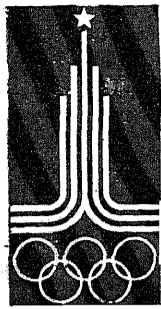
* Ühiselamu on üliõpilasele koduks väga pingas ja hülisemale elule suurt mõju avaldava viie aasta jooksul. Enamus üliõpilasi mõistab seda. Oeldut kinnitab ka nimetatud kiri, sest hinnangu olukorra kohta ühiselamus said autorid teha ainult üliõpilaste informatsiooni põhjal.

* Huligaane ei ole ühiselamus palju, kuid nad käituvad alalt eelkõige kaasüliõpilaste suhtes, varastades neilt nii väärtuslikku aega.

* Korra loomine sõltub eelkõige ühiselamus elunevate üliõpilaste ja nende omavalitsusorganite sihikindlusest. Huligaanide väljaselgitamisel ja korra jaluleseadmisel võivad ühiselamunõukogud arvestada instituudiv juhtkonna täieliku toetusega.

* Nende suhtes, kes ei austa korra ühiselamus, kasutame kõige rangemaid mõjutusvahendeid. Käesoleval õppeaastal on kümme korraldust korraldajate instituudiv eksmatrikuleeritud. Lähemal ajal teeme kindlaks need, kes jäetakse ilma ühiselamukohast järgmiseks õppeaastaks. Ühiselamukohtade jaotamise eeltingimuseks jääb ka tulevikus see, kuidas üliõpilane ennast ühises kodus ilvald peab. Ülalõeldust tuleb lihtsalt aru saada ja loetletud meetmeid kasutada. Ainult nii kindlustame instituudiv ja selle ühiselamute hea maine.

Õppeprorektor
BORIS TAMM

VEIKO SIIMAR — elektrotehnika aluste kateedri dotsendil kohusetäitja. 38 aastat vana. Võttis osa XVII olümpiamängudest Roomas NSV Liidu ujumisvõistkonna koosseisus. Saavutas sellilujumises kaheksanda koha ajaga 1,04,6.

Olümpialinna saabusime umbes kaks nädalat enne mängude pidulikkude avamist, kuuma lõunamaise kliimaga harjumiseks ja viimase lihvi andmiseks ujumisrajal. Vastvalminud ja veel avamata moodne olümpialinnakuula võttis meid sõbralikult vastu. Pärast mõningate pisi-formaalsuste täitmist sain oma käsutusse väikesed, kuid mugava üheinimesetoe. Edasine elu olümpialinnas kulges spordimeeste traditsioonilise kolmnurga — elukoht, söökla, basseini — järgi. Kuna enamik ajast mööduski selles kolmnurgas, jäi kuulsal Rooma vaatamisväärsustega tutvumiseks aega õige napilt. Eks ole see ju kõikide spordireiside häda: enne võistlust ei tohi end asjatult väsitada (2-tunnine linnaskäimine võrdub korraliku leilivõtmisega), pärast pole aga enam aega — koju! Puhkepäevadel korraldatud ekskursioonid korvasid aga puudu jäägi: põhilised turismiohjektid ja linna ajalugu said selleks korraks mälu salvestatud, ja ega vist ka praegu Roomas ära ei eksiks.

Ülalmainitud kolmnurga muutsid elavaks ja närve rahustavaks kolm väga hästi korras harjutusbasseini, eriti jäi meelde nn. «rooside basseini» — roosiaias harjutamine ei ole ju igapäevane ja tavaline. Basseinides saime headeks tuttavateks ka oma tulevaste olümpiakonkurentidega. Sõbralikud suhted tekkisid jaapanlasest selliujujaga, aga ka SDV sportlastega. Võistlus viimastega ametlikes startides kujunes vägagi printsipiaalseks: ühe sekundiküm-nendikune edu Jürgen Ditzte ees viis mind finaali, teda aga esimesena finaali ukse taha. J. Ditzte resultaadi väljakuulutamise oli minu jaoks kõige erutavam hetk olümpia võistlustel — kas nüüd või mitte kunagi! Siiski, nüüd! Finaalis ujudes alustasin sisuliselt hästi, kuid olin ilmselt juba oma jõuvarud ja energia ammendanud, viimased

OLÜMPIA PANEB PROOVILE NII VAIMU KUI KEHA

kümme meetrit sajast seisin peaaegu paigal. Eks ujujatele ole see tunne tuttav. Kolm olümpia starti andsid ka isikliku «olümpiarekordi» — kõik sama ajaga 1,04,6. Siit tagantjärele tarkus: ega ma rohkemaks seekord võimeline polnudki. Sellilujumine oli meie ujumisvõistkonna kõige edukamaks alaks: finaalis ujusid kaks NSV Liidu sportlast, ka L. Barbjer.

Unustamatu elamuse jättis olümpiamängude pidulikkude avaparaadist osavõtt. Staadionile marssides tekkis tahtmatult ülev tunne (ka mina esindan oma riiki ja kodumaad!) Hingesopis kripeldas aga kartus, kas suudan sellises konkurentsis vastu pidada — kuhu vaatad, aina maailmarekordimehed ja kuulused. Korra tekkis isegi tunne, et olen sattunud sootuks valesse kohta. Olümpiamängude suur emotsionaalne pingeline ja õhkkond lausa sunnib hindama treeningutel tehtut ja tegemata jäetut, paneb proovile nii vaimu kui keha.

* Kas suhtumine sporti on Teie arvates muutunud kahekümne aasta jooksul, mis Rooma olümpiamängudest möödunud?

On küll. On tõusnud tulemuste tase. Meie praegused tippujad oleksid peaaegu kõik olnud Rooma medalimehed. Suurenenud on koormused, mis nõuab juba iseenesest teistsugust suhtumist nii sportlastelt enestelt kui ka nende vanemalt ja kaastlastelt. Tippusport praegusel ajal on minu arvates raske töö, mille nimel tuleb vägagi paljust loobuda.

* Aga paarkümmend aastat tagasi?

Eks ta oli hivalamine ka siis. Kui vorreida minu harjutusi tänaste ujujate treeningutega, siis oleksin treeningumahu suhtes umbes nii 7—8-aastaste laste tasemel. Ujumisega hakkasin tegelema «alles» 13-aastaselt, tänapäeval ei ole nii vanalt mõtet basseini minnagi, loetakse lootusetult hiilinenute kirja. Kahjul Üldiselt aga oli minu arvates sport tol ajal veidi populaarsem, eriti kooliõpilaste hulgas.

▲ Meie päevil elektrotehnika aluste kateedri õppejõud.

▲ Olümpialaagris Moskvast 1960. aastal.

* Mida arvate sporditegemisest TPI-s?

Üldiselt on tehnilise kallakuga kõrgkoolis, seega ka TPI-s tippusporti väga raske õppetöoga seostada. Seda eeskätt laboritööde suure mahu tõttu, mida ei ole praktiliselt võimalik üksinda sooritada. Tahes-tahtmata tuleb lõpuks valida kas tippusport või kõrgkoolidiplom. On aga mui-

dugi ka tippusportlasi, kes õppetöoga väga hästi toime tulevad. Seega sõltub edu suuresti nii siin kui seal ikkagi inimese enda tööviisist ja organiseeritusest ning tahtejõust. Nendele sportlastele aga, kes õppetöös tagasihoidlikult oeldes esirinnas peole, soovitsin küll eelistada normaalseid teadmiste taset ja lõpudiplomit.

Kaasvestlejaks oli
SULEV PUU

PÕHILISELT ROCK, NATUKE MUUD

Tuli esitada viis lugu: üks vennasvabariigi, üks koduvabariigi autori, üks omaloominguline pala, kaks laulu vabal valikul.

Meie repertuaaris oli L. Gurova «Vaikus», A. Oidi «Hubane baar» ja kolm omaloomingulist laulu: «Neiu Anettele mälestuseks...», «Neile, kes tahavad tagasi istuda», «TIP-TOP südamele».

Üldine tase oli suhteliselt kõrge, kuigi ainult üks ansambel koosnes tulevatest professionaalidest, konservatooriumi tudengeist. Kõik panid rõhku omaloomingule, paar komertsilaulu (a la «Lookin' Back Door to Alice») olid juhuslikud ning ei rikkunud üldpilti.

Juhtivaks soundiks oli hard- ja intellektuaalne-rock ning algusest peale oli selge, et põhilise rõhkimine laureaaditiitli pärast toimubki rockansamblite vahel.

Seega pakkusime meie, kes me nõuame hoopis vähem det-sibile (folk- ja holasoundi) publikule eelkõige vaheldust. Et

folkmuusikast lugu peetakse, oli tunda juba laval: nii tormilisi aplause põle me veel kusagilt saanud. Hiljem selgus, et meeldisime ka žüriile, nimelt premeeriti meid kui ansambli, kes kõige paremini kasutas rahvamuusika elemente. Preemia sai ka Arvo Hirvesaar kui festivali kõige «universaalsem» muusik.

Loen seda üsna heaks tulemuseks, sest stiilierinevus folgi ja rocki vahel on suur ning ühel folkansambli kümne rockbändi hulgas ilma teha väga raske.

Hea mulje jättis Leedu kantriansambel «Defitsiit», kes sai inspiratsiooni meie esinemisest ja kes suure üllatusena lõppkontserdil väljaspool arvestust lavale tuli. Pärast esinemist lausaus ansambli juht Simas: «Teid ju poleks olnud millegagi võrrelda.» Igal juhul olime tänuks «Defitsiidile» meeldiva žesti eest.

Laureaaditiitli andis žürii Vilnuse Ehitusinseneride Insti-

tuutua menaamikateaduskonna ansambli «Rock Grupe», kes oli ühtlasi «OPUS-80» põhilisi organiseerijaid. Meie tippansambli («Apelsin», «Fix») tasemeni nad küll ei küündinud, kuid ka meie noortele rockihuvilistele võiksid nad palju huvitavat pakkuda.

Miks ei võiks meiegi midagi taolist korraldada? See mõjaks positiivselt kolmikliidu a/ü komitee-komsomolkomitee-TPI üliõpilasklubi autoriteedile ja oleks kahtlemata suur samm meie üliõpilaste aktiveerimiseks.

P. S. Mõni aeg tagasi sai Taidejate Majas teoks teine avalik lauluklubi õhtu «Laulu ja kitarriga II», külalisesinejaks seekord Tarmo Urb. Esimene, 22. veebruaril «Evas» toimunud õhtu sai laiemale avalikkusele teatavaks A. Savila kirjutatud poleemilise artikli läbi 29. veebruaril TP-s.

Heast küljest näitasid end TPI folkbändid «Viisis» ja «TPI lauluklubi ansambel». Elavat

huvi pakkusid Tarmo Urbi esinemine ning tema avalik diskussioon Riho Baumanniga diskoohtute üle ning «Aprilliklubi» juhi Enn Lauri Soome-reisi muljed.

Püüdsime ka seekord vältida kontsertide klassikalist korda, et luua publikule võimalikult hubast miljööd. Oleme veendunud, et folk- ja kantrimuusika õhtutel on see vajalik, saavutamaks maksimaalset kontakti kuulajaskonnaga. Tundub, et põhilisega (pakkuda meeldivat vaheldust, aratada tudengite huvi elava muusika vastu) tulime toime. Siinkohal tänan üliõpilasklubi direktorit O. Pihlamäge ja pressiklubi presidenti T. Veeri aktiivse abi eest õhtu organiseerimisel ja läbi viimisel.

«Laulu ja kitarriga III» õhtu toimub täna, reedel 16. mail kell 19 «Pikõõs». TPI ansambliid tulevad välja uute kavadega. Külla on oodata «Aprilliklubi».

Lauluklubi president
RAIGO PERT
AO-101

See oli meie lauluklubile (Arvo Hirvesaar — LE-82; Raigo Pert — AO-101; Astrid Antsmäe — LS 1979. a. lõpetanud; Aivar Oja) kolmas tähtsam TPI värvide kaitsmine klubi veidi üle aastase ajaloo kestel. Kõigepealt aasta eest Jerevanis poliitiliste laulude festivalil, siis mõeldud sügisel meie instituudis festivalil «Poliitiline laul 79» ja nüüd Vilnuse Ehitusinseneride Instituudi korraldatud üliõpilansambli festivalil «Opus-80».

22.—24. märtsil toimunud festival oli kahtlemata sealse üliõpilaskonna populaarsemaid üritusi tänapäev. Sellest andis tunnistust rahvamaas kontserdisaali ukse taga, pileteid said põhiliselt korraldajad ja aktivistid, aga neidki oli nii palju, et viimased õnneseened pidid tep-pima ukse läbega. Festivali esmaseks ülesandeks oli mõnda aega kestnud madalseisu mürd-mine leedu ansambli sear ning tutvumine uute huvitavate muusikavooludega. Oma kunsti olid pakkuma tulnud 11 ansambli, neist külalistena 3. Lisaks esinesid külalistena veel vokaal-instrumentaalansambel Leningradist ja rock-bänd Klaipe-dast.

OLE ÜKS PÄEVGI HUNT...

Üliõpilassporti on käsitletud arvukates artiklites, sõnavõttudes ja isegi konverentsidel, vaadatud selle häid ja halbu külgi. Tervise seisukohalt ei saa muidugi olla kaksipidimõtlemist. Kuidas aga seostada sporti ja õppimist nii, et hundid oleksid söönud ja lambad terved, on juba raskem. Kõrge meisterlikkuse tasemel sportida 30–35 tundi nädalas ei tule üliõpilastel tavalistes tingimustes kõne allagi. Pehmelt öeldes on tipp-sportlastelgi nende arvude taga osa ülespuhutut, kui mitte panna koormuse nimetuse alla ka sporditeemalisi jutuaajamisi treeneriga.

Olgu kuidas on, kuid jõudu proovida tuleb tudengil ka kõrgemate järkudega, eriti linna- ja vabariigi meistriõistlustel, mis toimuvad eranditult reedest pühapäevani. Tipp-sportlase, kui ta ei tööta soodsustatuna, vabastatakse võistluspäevadeks töölt, tal kas säilitatakse töötasu või kompensatsioon selle hiljem spordiühing. Tudengi vabastamine ei ole kaugeltki nii lihtne. Õppetöö tuleb järele teha (tasuta), pealegi puudumine pidevalt ühtedel ja samadel päevadel viib ta ühe õppeaine või laboritöö nulliseis.

Napoleon olevat öelnud, et inimest paneb tõsiselt tegutsema kas hirm või omakasu. Viimastest ei tohiks küll kõva häälega rääkida. Meie ühiskonna moraalinõuete järgi peaksid edasiviivateks hoobadeks olema

hoopis teised tõekspidamised. Heal sportlasel aga peab sealjuures olema ka võõraid omadusi — egoismi, auahnust ja omakasupüüdugi. Maadlejad ütlevad: «Ole üks päevgi hunt selle asemel, et eluaga lammas oled.» Muidu võidki jääda kahel jalal kõndivaks treeningukotiks.

Toidutaloni on üliõpilasele palju suurem tähtsus kui töömehele. Võistlusujuhend näeb ette, et kõrgkoolidel tuleb võrdsetel alustel võistelda linnade ning rajoonide võistkondadega. Kui suured on aga eelarved ja kulutused spordialadele linna või spordiühingu ulatuses ja kui suured kõrgkoolil? Esimestel ulatuvad summad tuhandetesse rubladesse ühel spordialal, TPI vaba- ja klassikalisele maadlusele kokku kulutati 1979. aastal ... 82 rubla! Võistle siis ühistel alustel!

Peale suure tegutsejate massi, treenerite kaadri jne. annavad linnade-rajoonidele juurde veel midagi ka treeningulaagrid, toidutaloni, võistlusreisid, vaba(vabastatud) aeg treeninguteks.

Vabariigi tänavustel vabanaadluse meistriõistlustel saavutas TPI linnade-rajoonide ja kõrgkoolide arvestuses 4. koha Tallinna, Kohtla-Järve ja Pärnu järel. Mõne punkti, mis lahutas III kohast, võib panna üliõpilase K. Tamme (ET-41) kohusetundetuse arvele, kes ei ilmunud kohale.

Veel kolm punkti kohusetundetusest.

On saanud traditsiooniks, et vabariigi kõrgkoolide hulgas kuulub esikoht vabamaadluses TPI võistkonnale. Klassikalises stiilis juhtub seda harvem. Esikohapretendent on siin enamasti TRÜ. Nii juhtus ka kõrgkoolide viimastel meistriõistlustel klassikalises maadluses. Esikoha hõivas TRÜ. II–III koha pärast jäid kemplema TPI ja EPA. Kuigi meie võistkond koosnes peamiselt vabamaadlajast, võisteldi püüdnult. Kaks esikoha saadi kätte: Sergei Tulenjev (AJ-27) ja

Peeter Birjukov (EV-67). Vabamaadluse võitja Aivar Vreimann (MT-62) ja Peeter Mark võistlesid tublilt neile võõras stiilis. Mõlemad võitsid esikohale tulnuidki, kuid pidid «surnud ringis» jääma kolmandaks. Ootamatu oli ka mitmekordse võitja vaba- ja klassikalises maadluses, meistersportlase Ants Pärtsalu (ET-42) kaotus V. Kukele EPA-st.

Lõppresultaat — võistkondlik 3-punktiline kaotus EPA-le.

Spordis peab üks pool kaotama. Kahju, kui võistkond kaotab mõne kohusetundetu kaasvõitleja tõttu. Seekord osutusid TPI võistkonna alvedajateks G. Zevkov (EE-67), I. Panfilov (AM-47), J. Monahov (LR-87) ja V. Poljak (EV-67), kes veel võistluste eelõhtul olid lubanud kohale tulla.

Et meeskonna suurus on juhendiga piiratud, siis võistlejate üldarv ei ole kuigi suur ja peaaegu iga osaleja kõrgkoolide meistriõistlustel toob võistkonnale mingi arvu punkte isegi kaotuse korral.

Mida head ja halba?

TPI maadlussektis on üle 30 maadleja. Ei saa nõuda ka kõrgemate järkude treeningkoormust. Rahulduma peame 6–8 treeningutunniga nädalas, nagu lubatud ja nõutud vastavate programmide järgi. Tõsiselt harjutajateks võib lugeda A. Pärtsalu (ET-42), P. Birjukovi (EV-67), T. Treierit (EO), A. Vreimanni (MT-62), G. Zevkovi (EE-67), P. Marki (MP-21), S. Tulenjevit (AJ-27), S. Vagurit (EE-109), A. Eidi (teenistuja), K. Lõhmust (EE-22). Neile järgneb sama suur grupp keskmiselt harjutajaid, kelle eesmärk peab olevat arvestuse saamine koos oma keha arendamisega.

Ülejäänutele tuleb teha pidevat «selgitustööd». Väga halvasti suhtuvad treeningutesse A. Dorfmann, V. Ravinski, V. Ziojan (kõik MM-67), mille lisanduvad juba eespool nimetatud J. Monahov ja V. Poljak. On juba päris kindel, et nad ei saa seljel semestril arvestust kehalises kasvatuses.

Rauakoolis ei ole kerge hästi õppida ja püsida ühtlasi vabariigi või Liidu tasemel spordirajal. Selle täielikku võimalikust on aga näidanud paljud tipp-sportlased, kes on toonud instituudile kuulsust sportlasena ja instituudi lõpetamise järel jätkavad sama edukate tootmisjuhtidena.

A. MOTTUS

PUNKTID VÕI SEMIKOOLONID SPORDIAASTALE

Glehnis toimus spordipidu. Teaduskondade sportlikele ponnistustele on punktid (või semikoolonid) pandud, sest õppeaasta peatselt lõpeb. Veel veidi — sess, suvi, EÜE, olümpia, ja... Aga nüüd, seirates sügis-kevadist sporditööd, võisid suurimad spordientusiastid preemiaks valida meelepärase meene (ka spordiinventari). Aktiivsemad rühmi ergutati pronks-, hõbe- ja kuldvimpelitega vastavalt sellele, mitu aastat neil on õnnestunud spordiredeli tipus seista.

Peo eeskavaline osa oli sisukas. TPI õppejõud Priit Kelder tutvustas karated, mis on alustanud oma teekonda Jaapanist ja tekkinud sealsete talupoegade õigusetusest relvale ja sellest tingitud enesekaitsevajadusest. Algul nutikus, osavus, hiljem juba kindlad meetodid ja

nipid, ning sellisel kujul kandus ta pärast Teist maailmasõda Euroopasse. Kohalviibijad võisid ise veenduda karateekate löögikindluses, meeste (ja naiste) osavuses ning üleolekus igasugusest vaenlasest. Kuuldavasti pidi treenitud sportlase löök tugevusest ületama 30–40 korda NSVL poksikoondise liikmete käehoobid. Nii et mine ja õpi õigesti lööma ja sa võid ka tänavahämäruuses julgelt otse minna. Aga ega õppima nii lihtsalt pääsegi, kuna spordiala populaarsus on järsult tõusnud ja püsivust peab ka terve virn selja taga varuks olema.

Siis immitses läbi kõrte «Bai-kal» ning vähenesid kommid-küpsised. Häälõiguse sai nn. moodne disko Einar Kapi aktiivsel tegutsemisel. Vahelduseks tänapäeva diskostiilile võisime veenduda peosaali tungi-

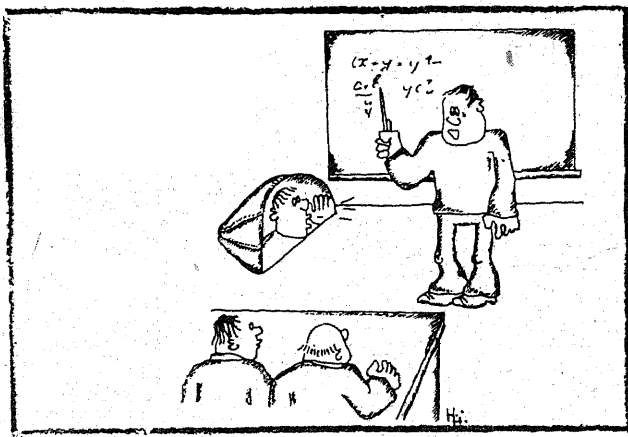
va klassikalise stiili ehtsuses ja võlus, mille tantsisid põrandale Ester Oit ja Uno Kabral. Ja siis jälle kisendasid lindilt mõnusad pandid ning ergutas kvalifitseeritud diskor, kuid erilist hoogu nagu siis, kui Glehnis möllas mehaanikutest bändi saatel ekstaasis nn. metsik taidlus, ei saanudki. Rahulduti vaid paari lisapalaga. Tundus, nagu annaksid sportlased tõesti vaid hetkeks oma lihastest maksimumi jooksurajal, pallimängus vm., et hetke pärast täielikus lõdvestuses oodata järgmist starti. Ometi oleks spordipeo isetegemise osast võinud oodata kaasatagemist (hurraa taidlatele!) või veelgi enamat. Või oli koer siiski maetud haari, mille uksi sel õhtul ei avatud?

ANNELI KUUS KM-21

SESS
PROJEKTID
KAITSMISED
AKTUSED
VARSTI
SUVI

PÄEVATEEMADEL

Joonistus ajakirjast «Studenteski meridian».

RAAMATU UUDISEID

- Eesti NSV rahvamajandus 1978. aastal: Statistika aastaraamat/ENSV Statistika Keskvälitus. — Tln.: Eesti Raamat, 1979. — 371 lk.
- Lenin V. I. Teoste 36.–45. köite registrid/EKP Keskkomitee Partei Ajaloo Instituut, NLKP Keskkomitee Marksismi-leninismi Instituudi Filiaal. — Tln.: Eesti Raamat, 1979. — 431 lk.
- Aluve K. Kuressaare linnus: Arhitektuuriajalooline uurimus. — Tln.: Valgus, 1980. — 135 lk., ill.
- Словарь иностранных слов / Науч. ред. А. Г. Спиркин и др. — 7-е изд., перераб. — М.: Рус. яз., 1979. — 622 с.
- Земля и люди: Попул. геогр. ежегодник / Ред. — сост. Р. С. Митин, Е. В. Мухина. — М.: Мысль, 1979. — 287 с., ил., карт.
- Уокер Дж. Физический фейерверк: (Вопросы и ответы по физике) / Пер. с англ. А. С. Доброславского; Под ред. И. Ш. Слободяцкого. — М.: Мир, 1979. — 288 с., ил.
- Кантор Р. В., Шаров В. А. Английские сокращения по вычислительной технике. / Сост. Р. В. Кантор, В. А. Шаров; Под ред. В. А. Шарова. — М.: ВЦП, 1979. — 132 с.
- Иванова Э. Г. и др. Японско-русский и русско-японский словарь по системотехнике и робототехнике: Ок. 13000 терминов / Э. Г. Иванова, А. М. Филатов, И. М. Хайлова. — М.: Рус. яз., 1979. — 271 с.
- Белюсова Л. С. и др. Редкие растения. СССР: Справочник / Л. С. Белюсова, Л. В. Денисова, С. В. Никитина. — М.: Лесн. промышленности, 1979. — 215 с., ил., 32 т. ил.
- Библиогр. с.с. 205–207. Указ. рус. и латин. назв. растений: с. 209–215.
- Плоды земли / Г. Франке, К. Хаммер, П. Ханелт и др.; Пер. с нем. А. Н. Сладкова. — М.: Мир, 1979. — 271 с., ил. — (Библиотечная серия).
- История русского искусства: В 2-х т. / Акад. художеств СССР, Н.-и. ин-т теории изобразительных искусств. — 2-е изд., перераб. — М.: Изобразительное искусство, 1979.
- Искусство X — первой половины XIX века. Под ред. М. М. Раковой, И. В. Рязанцева. 1979. 361 с., ил.
- Metropolitan Museum of Art. Great paintings from the Metropolitan Museum of Art: A selection from the European collections. Presented by the Curatorial Staff; Forew by James J. Rorimer. — New York: Abrams, (s. a.) — 38 p., ill., 60 p., 60 p. ill.
- Les Merveilles du Louvre / Prof. d'Andre Parrot. — Lausanne: Hachette Realites, 1977. — 314 p., ill.
- Dowle A., Clermont A. Monnaies modernes de 1789 à nos jours. — Fribourg: Office du Livre, 1978. — 319 p., ill.
- Lexikon Städte und Wappen der Deutschen Demokratischen Republik. — Leipzig: Enzyklopädie, 1979. — 526 S., ill.

HAMMASRATAS

Toomas Taremaa õpperühmast ET-21 oli talvise eksami-sessiooniga tõsiselt hädas, sest muud asjad kõitsid teda õppimisest märgatavalt rohkem. Ka kõik täiendavad tähtajad jõudsid enne kätte, kui asi selgeks sai. Lõpuks otsustas ta end ise matemaatikas eksamineerida — kirjutas eksamilehele rahuldava ja võltsis õppejõu allkirja. Pärast seda jäi jälle «loorberitele puhkama». Nüüd on võltsimine paljastatud ja Toomas Taremaa kustutatud üliõpilaste nimekirjast.

Täiesti arusaamatud on selle noore inimese teod ja mõttekäigud. Mida arvavad aga rühma-kaaslased?

Ehitusteaduskonna dekaan LEMBIT JOORITS

KAMMERKOORI KONTSERDID

25. aprillil andis meie kammerkoor koos TRÜ kammerkooriga ühis-kontserdi TRÜ aulas.

19. aprillil oli meie kammerkoorigi J. Kreuksi kultuuripalees Olevi saalis oma aastakontsert. Esimeses pooles esitasime koos TR Konservatooriumi kammerorkestri ja solistide Kale Konradi, Uno Taremaa ning Karen Garibjaniga F. Schuberti Missa G-duur. Dirigeeris Tallinna Kammerkoori dirigent Toomas Kapten. Kontserdi teises pooles esines kammerkoor 4 capella oma dirigentide Karin Rööbi ja Imbi Järvet juhatusel. Kavast olid erinevatel ajastel ja rahvaste laulud, millest ulatuslikum oli R. Quirres'e 4-osaline «Argentina süit». Kontserdi tervikuna oli üks viimase aja edukamaid.

Sel hooajal ootavad meid veel Jerevani-reis, esimesed purjeregati kultuuriprogrammid ning loomulikult laulupool.

KALJU PALUSTE

KES ON KAOTANUD?

5. kursuse valvelauas ootavad omanikke fotoaparatt «Zenit», meeste pruun nailonjopp, mitu paari nahkkindaid. Kes neid õigusega omaks peab, küsige valvurilt!

ÕIENDUS

Eelmises eestikeelses TP-s 30. aprillil artiklis «Lastetoetus ka pärast lasteamatat» tuleb toetuse määramise tingimuste 1. punkt lugeda nii: Toetuse määramisel tuleb juhinduda järgmiselt: 1. Statsionaarsete üliõpilaste perekondade hulka tuleb arvata ka perekonnad, kus üks vanem (või mõlemad vanemad) on statsionaarse ettevalmistusosakonna kuulaja (kuulajad), samuti statsionaarse üliõpilase ja ettevalmistusosakonna kuulaja-vallasema ja -lese perekonnad.

LÕPUAKTUSED AULAS

- Teisipäeval, 27. mail kell 11.00 ELEKTROAUTOMAATIKA-TEADUSKOND.
- Kell 14.00 ELEKTROENERGEETIKA-TEADUSKOND.
- Kolmapäeval, 28. mail kell 11.00 EHITUSTEADUSKOND.
- Kell 14.00 MEHAANIKATEADUSKOND.
- Neljapäeval, 29. mail kell 11.00 KEEMIA-TEADUSKOND.
- Kell 14.00 MAJANDUSTEADUSKOND.
- Reedel, 30. mail kell 11.00 KAUGÕPPETEADUSKOND.
- Kell 14.00 ÕHTUNE TEADUSKOND.

TP järgmine number, kus avaldame tänavuste lõpetajate nimesid, ilmub esmaspäeval, 26. mail.

Avaldame kaastunnet õpperühma MM-21 üliõpilasele Peeter Kuusile isa VALTER KUUSI surma puhul. Mehaanikateaduskond.